

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie R. G.

skuteczności cofnięcia przez skazanego jego zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Z. z dnia 23 października 2020 r., sygn. akt II Ka (...),

na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

pozostawić bez rozpoznania cofnięte zażalenie skazanego

R. G. .

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 24 stycznia 2020 r., w sprawie II K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II Ka (...), R. G. został skazany za przypisane mu przestępstwa na karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną grzywnę w wymiarze 120 stawek dziennych, przy ustaleniu, że wysokość jednej stawki wynosi kwotę 15 zł.

W dniu 19 października 2020 r. skazany złożył w administracji Zakładu Karnego w Z. wniosek o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Z. wraz z uzasadnieniem. Zarządzeniem z dnia 23 października 2020 r. Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Z. odmówił przyjęcia wniosku jako złożonego po terminie.

W ustawowym terminie skazany wniósł zażalenie na to zarządzenie. Z kolei pismem z dnia 23 listopada 2020 r. cofnął wniesiony środek odwoławczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione przez skazanego R. G. zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania, gdyż zostało skutecznie przez niego cofnięte. Jednocześnie w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. ani okoliczności z art. 440 k.p.k.

W tej sytuacji orzeczono jak w sentencji postanowienia.